

[Aage Fogh.]

ditinstitutioner, er låntagerne, for det er deres institutioner. Men når låntagerne ikke tager sig så meget af deres egne foretagender, at de sikrer sig indflydelse på, hvem der bliver ledere, repræsentanter og direktører, bliver følgen det utilfredsstillende resultat, vi er nået til i dag. Der er derfor et og andet at rette, og det kan det ærede medlem hr. Jørgen Gram og jeg måske hjælpe hinanden med sammen med andre at få rettet. Jeg tror, der er en hel del kreditspørgsmål, som burde løses ikke ved hjælp af høstpantebreve, men på anden måde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Lund Jensen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i lov om offentlig forsorg om forhøjelse af indtægtsgrænserne ved underholds- og enkebørnsbidrags udbetaling af det offentlige til enlige mødre, enker, enkemænd m. v. til sygekassegrænserne. [Af Ragnhild Andersen m. fl.]

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 131; fremsættelsen findes i tidenden sp. 630).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Socialministeren (Strøm): Til det foreliggende lovforslag og ordføreren for forslagsstillerne, det ærede medlem fru Ragnhild Andersens fremsættelsestale vil jeg først bemærke, at der ikke her er tale om et område, der kan siges at være forsømt af lovgivningsmagten, idet der netop i de senere år gentagne gange er sket væsentlige forbedringer i reglerne om bidrag til de enlige forsørgere.

Ved loven af 9. juni 1948 blev der således gennemført en væsentlig forhøjelse både af

indtægtsgrænserne og normalbidragene foruden en række andre reformer i bidragsreglerne. I 1951 gennemførte man en halvårlig pristalsregulering af normalbidragene. Ved lov nr. 78 af 31. marts 1953 blev normalbidragene yderligere forhøjet med 20 pct., og samtidig blev indtægtsgrænserne for enlige forsørgere forhøjet, således at der gælder samme grænse for enlige forsørgere som for gifte bidragsberettigede. Udgifterne til udbetaling af børnebidrag fra det offentlige har da også vist en betydelig stigning. I året 1947—48 var udgifterne ca. 13,9 mill. kr., i 1952—53 27,2 mill. kr.

Jeg kan yderligere henvise til, at man i det forslag til lov om børnetilskud, som regeringen fremsatte i sidste folketingsår, og som påny vil blive fremsat i år, har været opmærksom på, at enlige, og det samme gælder iøvrigt udearbejdende sambeskattede gifte kvinder, ofte vil være belastet med ekstraudgifter til børnenes pasning m. v., hvorfor man for disse kategoriers vedkommende har stillet foreslag om en forhøjelse af børnetilskuddene i forhold til det, der ellers vil være det normale.

Endelig kan jeg minde om de særlige ydelser til enlige mødre, som det ærede medlem også har omtalt. I henhold til lov af 13. april 1954 ydes der 2 gange 40 kr. til enlige mødre, der opfylder de økonomiske betingelser for udbetaling af bidrag, og efter det lige vedtagne forslag om en særlig ydelse til rentemodtagerne i januar 1955 skal der ydes 100 kr. til disse enlige mødre.

I det foreliggende lovforslags § 1 foreslås det, at man ophæver den særlige regel om, at bidrag ikke kan udbetales til et barn, der selv har indtægt og formue, hvoraf udgifterne til dets forsvarlige underhold kan afholdes. Efter den nugældende lov udelukkes bidragsudbetaling både i disse tilfælde og i tilfælde, hvor barnets indtægt sammenlagt med den bidragsberettigedes overstiger de almindelige indtægtsgrænser for bidragsudbetaling i lovens § 194. Efter forslaget skal bidrag alene være udelukket på grund af barnets indtægtsforhold i de sidstnævnte tilfælde.

Jeg kan hertil bemærke, at vi i socialministeriet arbejder med spørgsmålet om ændringer i reglerne om betydningen af barnets indtægter og formue ved bidragsudbetaling, og at jeg har modtaget en